

РЕШЕНИЕ

№ 470

гр. Бургас, 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LXIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: **ЛАЗАР К. ВАСИЛЕВ**

при участието на секретаря **НЕДЯЛКА Й. ДИМИТРОВА**
като разгледа докладваното от **ЛАЗАР К. ВАСИЛЕВ** Гражданско дело №
20222120107567 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава тринадесета от ГПК.

Образувано е по повод искова молба от **„ПРОФИ КРЕДИТ България“ ЕООД с ЕИК 175074752**, със седалище и адрес на управление: град София, бул. „България“ № 49, бл. 53Е, вх. **срещу К. С. С.**, за приемане за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца по договор за потребителски кредит № ***** от 09.04.2021 година, сумата **800 лева**, представляваща главница, сумата **241,76 лева**, представляваща договорно възнаграждение, сумата **173,17 лева**, представляваща лихва за забава за периода от **02.05.2021 година до 05.05.2022 година**, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда, до окончателното ѝ плащане.

В исковата молба е предявен и осъдителен иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца възнаграждение за закупена услуга „Фаст“ в размер на 240 лева и възнаграждение за закупена услуга „Флекси“ в размер на 480 лева. Ищецът е поискал присъждане на разноси, направени по водене на делото.

Ищецът излага, че между представляваното от него дружество, от една страна като кредитор, и ответника, като кредитополучател, на 24.10.2022 година, е сключен посочения договор за потребителски кредит със следния предмет: сумата 800 лева, представляваща главница, сумата 241,76 лева,

представляваща договорно възнаграждение, сумата 240 лева, представляваща възнаграждение за закупена услуга „Фаст“, сумата 480 лева, представляваща възнаграждение за закупена услуга „Флекси“, сумата 173,17 лева, представляваща лихва за забава за периода от 02.05.2021 г. до 05.05.2022 г., представляваща неизплатено задължение по договор за потребителски кредит. Съгласно уговореното сумата следвало да бъде върната за срок от 18 месеца с месечна вноска по погасителен план в размер от 99,38 лева и падеж на 1-во число на месеца.

Твърди се още, че договорът е сключен при следните параметри: ГПР 48, 61 %, Годишен лихвен процент 41 %. В исковата молба е посочено, че общото задължение по договора е 1934,93 лева. Ищецът излага, че изпълнил точно и в срок задължението си по договора, като превел парична сума в размер на 800 лева по посочен от длъжника и в исковата молба начин.

В исковата молба е посочено, че с оглед принципа на свобода на договаряне и по своя свободна воля страните са се съгласили да сключат договора за кредит, включващ описаните в договора услуги „Фаст“ и „Флекси“. Посочено е, че закупените услуги „Фаст“ и „Флекси“ съдържат следните възможности: приоритетно разглеждане на искането на длъжника за отпускане на кредит. Посочено е, че представителите на ищеца са извършили всички необходими действия за проучване на кредитното досие на длъжника, подготвили са нужните документи и са сключили договора в максимално кратки срокове, с което услугата „Фаст“ е ползвана от длъжника. На следващо място е посочено, че тези услуги предоставят възможност за отлагане на определен брой погасителни вноски и тази процедура се осъществява по реда и при условията, посочени в т.15.2.1 от ОУ, озаглавена „Отлагане на вноски“ и услугата „Флекси“ също е ползвана от длъжника. С тях е предоставена възможност за намаляване на определен брой погасителни вноски. Пояснено е, че така, ако доходът на длъжника намалее, те ще могат да поискат от кредитора да им намали със 75 % размера на определен брой погасителни вноски. Процедурата е описана в т.15.2.2 от ОУ „Намаляване на погасителни вноски“, като услугата „Флекси“ не е използвана от длъжника. Посочено е, че тези уговорки съдържат възможността за смяна на падежната дата на вноските. Тази уговорка дава на длъжника гаранцията, че ако сменят датата на заплащане на месечните възнаграждения той ще може да промени падежната дата по кредита така че да е удобно, което възможност е предвидена в т.15.2.3 от ОУ „Промяна на датата на падеж“, като длъжникът, въпреки предоставената възможност за закупената от него услуга „Флекси“ се е възползвал от същата.

На следващо място в исковата молба е посочено, че длъжникът не е изпълнил поетите договорни задължения и не е направил нито една погасителна вноска, за което ищецът посочва, че е видно от приложеното извлечение от сметка към договора. Посочено е, че в договора за потребителски кредит, чл.12, 3 от Общите условия, е посочено, че кредиторът може да обяви предсрочна изискуемост с писмено уведомление, когато

клиентът/сдлъжника, съответно техните наследници, настойници или попечители просрочат две или повече последователни месечни погасителни вноски в пълен размер. В исковата молба е посочено, че на ответника е изпратено уведомително писмо с обратна разписка от страна на дружеството, с което е направен опит той да бъде уведомен, че е обявена предсрочна изискуемост на кредита. Посочено е, че видно от приложената обратна разписка уведомителното писмо не е получено от длъжника по кредита.

В исковата молба е посочено, че за периода от датата на изпадане на длъжника в забава на 02.05.2021 година до 05.05.2022 година длъжникът дължи и лихва за забава в остатъчен размер от 173,17 лева.

По тези и други подробно изложени фактически твърдения ищецът е поискал предявеният иск да бъде уважен.

В законоустановения срок по чл. 131 ал. 1 от ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба. Същият не е подписан, поради което съдът с Определение от 06.07.2023г. е указал на ответника, че следва да подпише депозирания от него отговор в едноседмичен срок от получаване на съобщението. Съдът е предупредил ответника за последиците от неподписване на отговора, а именно че действието ще се счита за неизвършено. Така посоченото определение на съда е връчено на ответника по реда на чл. 41 от ГПК. С последващо протоколно разпореждане съдът отново е указал на ответника, че следва да подпише депозирания от него отговор на исковата молба, като му е указал срок за това. За това разпореждане ответникът е бил уведомен изрично и по телефона, като отново не е изпълнил указанията на съда.

Предвид това съдът приема, че ответникът не е депозирал отговор на исковата молба.

В съдебното заседание, ищецът, чрез писмена молба от процесуалния си представител, поддържа исковата си претенция като моли за нейното уважаване. Претендира и присъждане на сторените разноси в заповедното и исковото производство.

Ответникът, редовно призован както лично по телефона, така и по реда на чл. 41 от ГПК, не се явява и не се представлява.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното **от фактическа страна:**

Видно е от присъединеното ч. гр. д. № 4959/2022 г. на Районен съд - гр. Бургас, че в полза на ищеца срещу ответника е издадена заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК за сумите, предмет на установителните искове. Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника, който в законоустановения срок е подал възражение, а заявителят в предоставения му от съда срок е предявил иск по чл. 415 ал. 1 т. 1 от ГПК. С Разпореждане от 01.08.2022г. съдът е отхвърлил заявлението по чл. 410 от ГПК относно

претенциите по описаните в договора услуги „Фаст“ и „Флекси“.

От ищеца по делото са ангажирани като писмени доказателства Договор за потребителски кредит от 09.04.2021 г., сключен между ищеца ответника. С този договор страните са договорили отпускането на паричен кредит в размер 800 лева, който трябва да бъде погасен на 18 месечни вноски от по 99,38 лв., с падеж на всяка вноска първо число на месеца, при ГЛП 41,00 %, ГПР 48,61 %. Съгласно т. 12.1. от представените по делото ОУ към договора при забава на месечна вноска кредитополучателят дължи обезщетение за забава в размер на ОЛП + 10 % годишно, изчислена за всеки ден забава върху размера на просроченото плащане. Съгласно т. 12.2., във връзка с т. 12.3. от ОУ при просрочие на две или повече вноски по кредита вземанията по кредита се обявяват за предсрочно изискуеми. Към договора за кредит е представен план за погасяване на задълженията с последна вноска по договора на 01.10.2022 г.

Видно от представеното искане за отпускане на потребителски кредит, ответникът е поискал предоставянето на услуги Фаст и Флекси, като в самия договор за кредит е посочено, че същите са на стойност 240 лв. за услуга „Фаст“ и 480 лв. за услуга „Флекси“. Тези услуги предполагат при поискване от кредитополучателя, кредитодателят да предостави една или всички услуги - приоритетно разглеждане на кредита, възможност за отлагане на определен брой погасителни вноски, възможност за намаляване на определен брой вноски, възможност за смяна на падежната дата и улеснена процедура за получаване на допълнителни парични средства.

По делото е представено обратна разписка от Уведомително писмо за настъпила предсрочна изискуемост по ДПК ***** и самото уведомително писмо. Видно от същите, кредитополучателят е бил известен, че договорът е обявен за предсрочно изискуем, считано от 05.05.2022г. Същото е изпратено, но се е върнало като непотърсено от получателя на 13.06.2011г.

Въз основа на изложената фактическа обстановка и съобразявайки становището на страните, съдът достигна до следните правни изводи:

Обективно кумулативно съединените искове, с които съдът е сезиран, са **допустими**, доколкото са налице общите предпоставки за съществуването и надлежно упражняване на правото на иск, както и специалните такива, свързани с реда за търсената защита по чл. 422, ал. 1 ГПК (съгласно т. 10а от Тълкувателно решение по тълк. дело № 4/2013 г., ОСГТК на ВКС), установени от приобщеното заповедно дело.

Основателността на предявените искове е обусловена от следните кумулативни материалноправни предпоставки, а именно: 1.) наличието на валидно сключен между страните договор за потребителски кредит, в който е предвидено предоставяне на пакети за допълнителни услуги „Фаст“ и „Флекси“; 2.) точното изпълнение на поетите от кредитора (ищец) задължения по договора, в това число предоставянето на уговорената сума и на допълнителните услуги; 3.) настъпила изискуемост на задълженията по

договора в претендиращия размер, както и 4.) неизпълнение на същите от страна на ответника.

Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса, обективирани в разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК, в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на положителните факти, пораждащи съдебно предявените вземания. По отношение на неизпълнението, което като отрицателен факт от действителността, е достатъчно твърдението на ищеца, като ответната страна носи доказателствената тежест да установи положителния факт, който го изключва, а именно точно изпълнение.

От обсъдените доказателства се установява валидно възникнало между страните облигационно правоотношение по силата на сключения между тях договор за потребителски кредит. Договорът и приложенията към него съдържат пълна, изчерпателна и ясна информация за потребителя относно конкретния размер на поетите задължения и основанието за тяхната дължимост, лихвения процент и годишния процент на разходите по кредита, както и условията за издължаването му, включително погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски. Поради това съдът намира, че съглашението отговаря на изискванията на ЗПК.

Установено по делото е също и точното изпълнение на поетите от ищеца задължения по договора за кредит чрез предоставянето на уговорената сума от 800 лв. по посочена от потребителя банкова сметка. Следователно за ответника е възникнало насрещното задължение да върне предоставената в заем сума, ведно с възнаградителната лихва, на уговорения падеж.

В разглеждания случай кредиторът се позовава на настъпила предсрочна изискуемост на кредита при условията на чл. 12.1 от ОУ. Съгласно посочената клауза, в случай че клиентът просрочи две или повече последователни месечни вноски в пълен размер, кредиторът има право да обяви предсрочна изискуемост с писмено уведомление до длъжника, изпратено на посочения от него адрес за кореспонденция (арг. от чл. 12.2 и 12.4. от ОУ).

Според задължителните указания, дадени в т. 18 от ТР № 4/2013 г. от 18.06.2014 г. по тълк. дело № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, предсрочната изискуемост представлява изменение на договора, обусловено от наличието на две кумулативни предпоставки: обективния факт на неплащането и упражненото от банката право да обяви кредита за предсрочно изискуем, като правните последици настъпват от момента, в който волеизявлението на кредитора достигне до длъжника, който момент следва да предхожда по време сезирането на заповедния съд. Независимо от обстоятелството, че ищцовото дружество не е банка, а финансова институция по смисъла на чл. 3 ЗКИ, посоченото разрешение за необходимостта да се съобщи на длъжника изявлението на кредитора, че счита кредита за предсрочно изискуем, е

принципно и следва да намери приложение по аналогия.

От приложеното извлечение по кредита (неоспорено от ответната страна) се установява, че до 05.05.2022 г., когато е отправено изявлението на кредитора за предсрочна изискуемост на кредита, ответникът е бил в забава в плащането на 13 последователни погасителни вноски с падежи от 01.05.2021 г., до 01.05.2022 г., поради което е изпълнено уговореното между страните обективно условие за отнемане преимуществото на уговорения в полза на длъжника срок.

Във връзка с втората предпоставка за настъпване правните последици на предсрочната изискуемост, а именно уведомяването на длъжника за това преди сезирането на заповедния съд, по делото не са ангажирани доказателства от страна на ищеца – представена е обратна разписка, която не е оформена като получена.

Въпреки това, след подаване на заявлението на 29.07.2022 г. до датата на приключване на устните състезания по настоящото дело – 08.02.2024 г., са падежирали всички погасителни вноски по кредита, последната от които с падеж 01.10.2022 г., съобразно приложения погасителен план. Този факт е от значение за спорното право и следва да бъде съобразен, на основание чл. 235, ал. 3 ГПК. Посоченото разрешение в максимална степен съответства на целта на заповедното производство, продължение на което е исковото такова по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК, а именно да се реализират по облекчен ред правата на кредитора. Положението на последния не следва да бъде по-неблагоприятно, вследствие инициирането на заповедно производство, отколкото това, което би имал, ако беше предявил осъдителен иск за вземането си по общия ред. Поради това не съществуват пречки за кредитора да получи търсените суми, чието възникване и изискуемост са доказани в исковото производство по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК, стига тези суми да са в рамките на посочените в заявлението размери. **В този смисъл са задължителните указания, дадени в Тълкувателно решение № 8/2017 г. на ОСГТК на ВКС.**

От изложеното следва, че е настъпила изискуемостта на вземанията за главница и договорна възнаградителна лихва по кредита и същите са доказани по основание.

Неоснователен обаче се явява предявеният осъдителен иск за сумите от 240 лв., представляваща възнаграждение за закупен пакет „Фаст“ и сумата от 480 лв. представляваща възнаграждение за закупен пакет „Флекси“, като съображенията за това са следните:

Възможността за събиране от потребителя на такси и комисиони за допълнителни услуги, свързани с договора, е регламентирана в чл.10а, ал.1 ЗПК, като ал. 2 на същата разпоредба съдържа императивна забрана за кредитора да изисква заплащането на такси и комисиони за действия, свързани с усвояване и управление на кредита. Такива именно действия представляват услугите, за които е договорено търсеното възнаграждение,

изразяващи се в приоритетно разглеждане и изплащане на кредита, отлагане падежа на определен брой погасителни вноски или намаляване на техния размер, както и улеснена процедура за получаване на допълнителни парични средства. Следователно обсъжданата клауза е нищожна, на основание чл. 21, ал. 1 във вр. чл. 10а, ал. 2 ЗПК.

Същата освен това е нищожна и на основание и на основание чл. 24 ЗПК във вр. с чл. 143, т. 5 ЗЗП като неравноправна, доколкото възнагражденията са отнапред определени, при липса на сигурност за осъществяване на насрещната престация от финансовата институция, което като води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и тези на потребителя.

Нещо повече - предвид размера на възнаграждението за допълнителните услуги в общ размер на 720 лв., съпоставен с този на чистата стойност на отпуснатия кредит от 800 лв. и алеаторния характер на насрещната престация на търговеца, очевидно крайната цел на последния от включването на допълнителните услуги в отнапред изготвените Общи условия е да си осигури завишен размер на крайната сума, която следва да бъде върната, заобикаляйки изискванията на специалния закон за максимален годишен процент на разходите по кредита (чл. 19, ал. 4 ЗПК).

По делото е безспорно, че размерът на главницата възлиза на 800 лв., а непогасената договорна лихва е в размер на 241,76 лв.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че следва да бъде уважен изцяло искът за главница от 800 лв., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 29.07.2022 г., до окончателното изплащане на задължението и искът за договорна лихва от 241,76 лв. за периода 01.05.2021 г. – 05.05.2022 г. Следва да бъде уважен частично и искът за присъждане на дължимата лихва за забава върху главницата, дължима от 02.05.2021г. до датата на обявяване на кредита за предсрочно изискуем. Същият, изчислен посредством калкулатор за законна лихва, достъпен на интернет страницата „calculator.bg”, възлиза на сумата от 82 лв.

Претенцията за разликата до пълния предявен размер на иска за законна лихва от 173,17 лв. следва да бъде отхвърлен. Следва да бъдат отхвърлени и исковите за присъждане на сумите от 240 лв., представляваща възнаграждение за закупен пакет „Фаст“ и сумата от 480 лв., представляваща възнаграждение за закупен пакет „Флекси“, ведно с дължимата законна лихва, от датата на подаване на заявлението, до изплащане на същото, съобразно изложените по-горе мотиви.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК, с оглед изхода на делото и предвид направеното искане, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените в настоящото производство разноси за заплатена държавна такса от 109,59 лв. и юрисконсултско възнаграждение от 58,08 лв.,

определено по реда на чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съразмерно с уважената част на исковете, или сума в общ размер на **167,67 лв.**

Съгласно задължителните указания, дадени в т. 12 на Тълкувателно решение № 4/2013 г., ОСГТК на ВКС, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разносните, направени и в заповедното производство. Такива са присъдени с издадената заповед за изпълнение в размер на 56,38 лв., включващи държавна такса и юрисконсултско възнаграждение, като от тях, съразмерно с уважената част от исковете, в тежест на ответника следва да бъде възложена сумата от **53,32 лв., от които 23,28 лв., за държавна такса и 29,04 лв. за юрисконсултско възнаграждение.**

Ответникът не е направил искане за разноси, поради което такива не следва да му бъдат присъждани.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че **К. С. С. с ЕГН *******, с адрес гр. Б., ***, дължи на „Профи Кредит България“ ЕООД с ЕИК 175074752 със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „България“ № 49, бл. 53Е, вх. В, **сумата от 800 лева (осемстотин лева)**, представляваща главница по договор за потребителски кредит № ***** от 09.04.2021г., сключен между страните по делото, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 29.07.2022г. до окончателното ѝ изплащане, **сумата 241,76 лева**, представляваща договорно възнаграждение за периода от 01.05.2021г. до 05.05.2022г. и **сумата от 82 лева (осемдесет и два лева)**, представляваща обезщетение за забава за периода от 02.05.2021 г. до 05.05.2022 г., **КАТО ОТХВЪРЛЯ** предявения от ищеца срещу ответника иск, за разликата над уважените 82 лева до предявените 173,17 лева за обезщетение за забава, **за които суми е издадена Заповед № 2311/01.08.2022 г. по ч. гр. д. № 4959/2022 г. на РС Бургас**, на основание чл. 415 ал. 1, т. 1, вр. чл. 422 от ГПК.

ОТХВЪРЛЯ предявения „Профи Кредит България“ ЕООД с ЕИК 175074752 със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „България“ № 49, бл. 53Е, вх. В срещу **К. С. С. с ЕГН *******, с адрес гр. Б., ***, иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца възнаграждение за закупена услуга „Фаст“ в размер на **240 лева** и възнаграждение за закупена услуга „Флекси“ в размер на **480 лева**, ведно с дължимата законна лихва от датата на подаване на заявлението, до изплащане на същото, на основание чл. 415 ал. 1, т. 3, вр. чл. 422 от ГПК.

ОСЪЖДА К. С. С. с ЕГН *****, с адрес гр. Б., *** да заплати

на „Профи Кредит България“ ЕООД с ЕИК 175074752 със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „България“ № 49, бл. 53Е, вх. В, сумата от **167,67 лева (сто шестдесет и седем лева и шестдесет и седем стотинки)**, представляваща сторени в исковото производството съдебно - деловодни разноси, от които 109,59 лв. за държавна такса и 58,08 лв. за юрисконсултско възнаграждение, **на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.**

ОСЪЖДА К. С. С. с ЕГН ***, с адрес гр. Б., *** да заплати на „Профи Кредит България“ ЕООД с ЕИК 175074752 със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „България“ № 49, бл. 53Е, вх. В, сумата от **53,32 лв. (петдесет и три лева и тридесет и две стотинки)**, представляваща сторени в заповедното производството съдебно - деловодни разноси, от които 23,28 лв., за държавна такса и 29,04 лв. за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.**

Решението подлежи на обжалване пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____